

I. évfolyam 11. szám.

Ára 4 fillér.

1913. december hó 14.

MAMA.

Bár — már — nem divat máma — a makáma, — de a hétről krónikát zengeni, — legyen az gyenge, avagy isteni — csak makámában lehet. — S ugyan ki tehet — róla, hogy Sepsei Pista, — aki virilista, — meg Nagy István Imre, — kinek neve jól jár rimre, — a bürgernél is jobban fájlalták — a Dongó fullánkját? — S tehet-e róla bárki — legyen bár herceg, gróf, vagy márkí, — hogy midőn — ily rút időn — Nácín segíteni — bizalmi tüzet szítani — akartak, a betört fullánkot, — mely eddig még senkit se bántott, — addig húzták-vonták — még Nácitól azt hallották, — hogy az ünneplésből — neki nem köll, — mert az ünnepi céco s idő — nyilvánvalóan hét-köznapra jó. —

Midőn a hőmérő fagypont alatt — járt, a közgyűlésen 100 fokra szaladt — az izgalom láza. — És ez magyarázza, — hogy a városatyák tisztán — ellenzéki listán, — jöttek be a központi választmányba. — És hányba öntött az erőt, — hogy nem épen — szépen, de

kihagyták Gerót? — De az öröm után — látták csak bután, — hogy a bizottság célt tévesztett, — mert a tanácssterem helyett — más helyet — kerestek — a nem restek. — S épen ez lett a fő hiba, — hogy mint egy sor liba — dicsőség ittasan bementek — ők és nem kendtek — Fáber kávéshoz a „Központi“-ba. —

Hát nem nevet, — hogy előnevet — ezen-tül mán — nem a király ad, hanem Kópé Kálmán? — A Kálmán, ki nem dirigál, — hanem csak úgy irigál — mert a képzettsége nagy — a fejében a víz befagy. — Bizony — ilyen viszony — közt és mellett — nem furcsa, hogy ő is Nemes lett. — Csak mig ő felsége másnak, — szépnek és daliásnak — rangját díjmentesen adta, — addig ő az előnévert — csücsülhet majd a „Csillagba.“

De hallga, csitt! — Ne szólj többet szám se nagyot, se kicsit, — mert még bajod lé-szen. — Hisz tudod, hogy lövésre — készen — (ah, a hideg láz is kivere) — felhúzza sétál egy „ujságíró“ revolvere.

FELFOLYAMODÁS.

Miniszter ur, miniszter ur,
Jaj, mit csinál kegyed,
Hallom, hogy bevonni készül
A szép szabadjegyet.

Kegyelmes ur, az Istenért,
Mégfontolta-e ön:
Mivel fog ezután utazni
A részlet-ügynököm?

Miniszter ur, ó tudja-e,
Hogy kiken vág eret:
Mivel utaznak ezután
A börziánerek?

S a bárók és a püspökök,
Hogyan utazzanak:
Ha jegyért is fizetni kell
S a jegy már nem szabad.

S a multimilliomosok,
Szegények, hogy tegyék,
Hogy ezután már mindegyik
Mégváltsa a jegyét?

Kegyelmes ur, kegyelmes ur,
Mért kívánja kegyed,
Hogy mind e nagy ur letegye
A szerkesztő nevet?

Ily uri körben utazni,
Oly jól esett nekem:
Fel se tünt, hogy csupán nekem
Nincsen szabadjegyem. (ON.)

Legszebb karácsonyi képes-lapok és diszes imakönyvek
rendkívül nagy választékban Kovács Antal papirkereskedésében kaphatók.

Első makói

kenyérgyár és fehérsütödeajánlja orvosi tekintélyek által elősmert,
nagy táperővel bíró**gyógykétszersültjét**mely csecsemőgyermek póttáplálkozása
sára különösen beválló.**Naponta friss rozskenyér és
házikenyer kapható!****KRAJCSOVICS ANTAL**

ÚRI- ÉS EGYENRUHA SZABÓ.

Makó Főtér Schwartz fényképész udvar.

Készít legelegánsabb öltönyöket
és télikabátokat, ugyszintén**egyenruhákat.**Raktáron a legújabb angol, hazai és
skótszövetek. Pontos, szolid kiszolgálás.**KEMÉNY BÉLA**

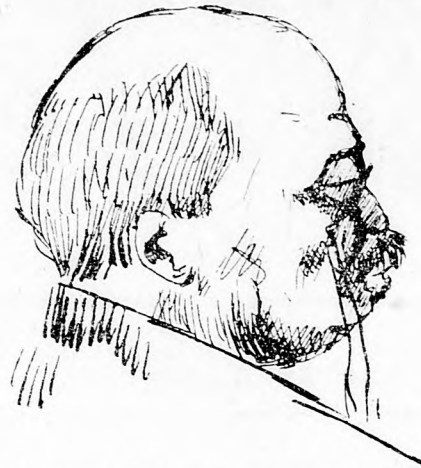
KORONA-SZÁLLÓ vendéglő és kávéháza

KITÜNŐ ÉTELEK ÉS ITALOK!

Esténként fölváltva

Purcsi Károly és Kolompár Béla

zenekara hangversenyez.

Minden vasárnap este nagy tombola értékes nyeremény-tárgyakkal.**A LEGSZÓRAKOZOTTABB EMBER.**

Azt mondják, hogy a tanárok a legszórakozottabb emberek. E szabály alól kivételt képez az a bácsi, akit nem nevezünk a nevén, hanem csak ábrázoljuk s aki ügyvéd letére minden paraplis tanárt megszegyenit a szórakozottságával. Egyébként még arról is nevezetes, hogy nagyon rövidlátó, amit azonban a szónak nem átvitt, hanem valódi értelmében mondunk.

Legendák forognak közszájon ennek a bácsinak a szórakozottságáról s jellemzésül elmondunk egy pár mulatságos epizódját.

A járásbírószágon volt dolga s mert nem volt jelöltje, mikor elindult, fölirta egy papírosra, hogy:

Az ügyvéd ur
a bíróságnál van!

Ezt a cédulát kifüggesztette az ajtóra s elment a járásbírószágra. Dolgát elvégezte, hazament s a lakása ajtaja elé érve, észre veszi a kifüggesztett papírosot, melyen az állt, hogy — az ügyvéd ur a bíróságnál van!

— Ugy? Ott van, — akkor majd ott megkeresem, — szölt és visszament a bíróságra, hogy ott megtalálja önmagát.

Női kalapok mindenkor a legújabb divat szerint . . . . . **párizsi modellek után**

ugyszintén átalakítások a legolesóbban készülnek:

WEISZMANN MALVIN női kalapdivattermében

MAKÓN, Deák Ferenc-utca.

IFJ. ANTAL JÓZSEF angol uri szabó

Breuer-ház, a Makói Takarékpénztár Rész-társ. épülete mellett

Ajánlja mostan megérkezett legújabb őszi és téli angol szövegeteit.
Megrendelések elsőrangú kivitelben és a legjutányosabb árak mellett teljesítetnek!

A telekkönyvi hivatalban volt egy izben dolga s mialatt várakozik, megszólít egy ott időző magyart:

- Ugy-e maga az a sánta Szabó?
- Nem én kérem!
- Nem? Hát akkor a rücskös Kovács?
- Nem, én az sem vagyok.
- Mindjárt gondoltam, — felelte a világ legtermészetesebb hangján.

Egyszer régen párbaja volt egy makói fiskálissal. Első vérre ment a párbaj s mielőtt még összemérték volna a kardjukat, a mi szórakozott fiskálisunk addig piszmogott az éles karddal, míg megvágta a kezét s vérezni kezdett.

— Vér! vér! — kiáltotta a mi emberünk, — és sietett öltözködni azzal, hogy a lovagiasság szabályai szerint az ügy el van intézve.

A Borotvás-féle ház előtt menve, egy előtte haladó rakoncátlan fiu becsöngetett a házba. Belülről egy cselédleány és egy kutya rohantak ki dühösen ép akkor, mikor a szórakozott fiskális ép a kapu előtt haladt. A kutya egyenes neki rontott, — mire ő méltatlankodva exkuzálta magát a kutyánál, hogy — bocsánatot kérek, nem én voltam, hanem az a szemtelen inas.

Nagyon rövidlátó, s ép ezért mindenkinek előre köszön, nehogy esetleg udvariatlannak véljék. Egyszer egy tehénnek köszönt igen alázatosan, hogy — *kezeit csókolom*, s egy kirakat előtt, melynek ablakában egy reklámkép volt kiragasztva, mely köszönő embert ábrázol, mindig levette a kalapját.

Egy alkalommal a járásbíróóság folyosóján vitatkozott ügyvédekkel a végrehajtási törvényről. Ő persze más véleményen volt, mint a többi. Az eset után 3 héttel találkozik egyik ügyvéddel, aki szintén jelen volt a vitatkozásnál, s ezzel szólította meg: — hát Önnek is az a véleménye?

— Miről? hüledezett a megszólított, s ekkor derült ki, hogy a 3 hét előtti vitára tért vissza.

Egyszer színházba készült a feleségével. El is indultak hazulról, mikor a feleségének eszébe jutott, hogy a keztyűjét otthon felejtette. Az asszony visszament, s a szórakozott fiskális elfelejtve asszonyt, keztyűt, bezárta az ajtót és elsétált a színházba. Benyitva a páholy-ajtót,

oldalt fordul, s így szól: — parancsolj bemeneni! Ekkor vette észre, hogy a felesége nincs vele.

Egy bírósági tárgyaláson; az egyik peres fél, a *Magyar Vipera vállalat*, — melyet egy makói fiskális képviselt. Tudni kell, hogy ez egy vászon-ipar vállalat neve. A mi fiskálisunknak föltűnt a furcsa név, s megkérdezte a vállalatot képviselő ügyvédet, hogy — mi az „vipera“ vállalat.

— Anyós szállítócég, — mondja a jókedvű fiskális.

— Ugyan ne vicceljen, szól ellene a mi emberünk.

— Hát vipera vállalat, viperákat szállít, feleli egy másik fiskális.

— Kinek kell vipera? ki használhat egy mérges kigyót?

— No hallja, az a legjobb féregirtó, kipusztít minden férget a lakásból, felelik neki.

— No nézzék, mit ki nem találnak? Hát már ilyen is van?

Megfordítva.

Ezelőtt a lányok egyetlen hozománya az erény volt, most pedig az egyetlen erényük a hozomány.

Bűnbánás.

— Atyám, vétkeztem az ég ellen és Te ellened, nem vagyok méltó arra, hogy hitsorsosodnak hívattassam: kiütöttelek a nyeregből. Az a paripa azonban, melyen én vívtam meg a harcot és győzelemre segített — *lopott* volt.

— Fiam, a Jehova megbocsátja a te lelki bűneidet, kezeidet pedig kend be „*Renofin*“ -nal, hogy minden mocsktól megtisztulj.

Makói Uránia Színház.

Szombaton, dec. 13-án este 8 órakor és vasárnap, december hó 14-én délután 4 és este 8 órakor rendes helyárrakkal műsoron:

Harminc év egy játékos életéből, dráma 3 felvonásban. Pali és a cigányleány, komikus. Gunjoli és Romer, kacagató. Alexandria, term. felvétel. A nagybácsi nem szereti az autót, humoros.

Tisztelettel: az igazgatóság.

Minden kedden és csütörtökön fényes előadás!

Ma, vasárnap, december 14-én
a Korzó-szálloda éttermében nagy
tombola-estély lesz.

Valódi szikra-gyöngye bor lesz felszolgálva!

Szives pártfogást kér:

LIGETI RÓBERT

Korzó-szállodás.

KÁLMÁNKA VICCEL. KÁLMÁNKA LECKÉZTET.

És beborult az égbolt. Kálmánka viccelt. Kálmánka irt. Kálmánka, nemes Kálmánka pajkos volt, kópé volt. Irt egy viccet, egy jaj de jó viccet. A papa szive dagadott a büszkeségtől, mert a mama szivecsücske megszólalt, a mama kedvence irt, sőt nyomtatott. És a papa kacagott, a mama örült. A Kálmánka irt. Ki hitte volna, — még sokra viheti a kedvenc, liebling, a legkisebb, a legszebb, a drága... Muszáj volt nevetni, mert a Kálmánka, a *drága pofa* megnyilatkozott. Leírta egy állomás nevét és rájött, egy részeg vasuti napszamos rávezette, hogy Katraszél ha akarom vasuti állomás, ha akarom *vicc*, ha akarom rossz *vicc*, ha akarom jó *vicc*. Ha megfordítva olvasom, rossz *vicc*, mert első szám első személyben Kálmánkára vonatkozik, de ki beszél egyes szám első személyben? Kálmánka nem beszél, mert ő egy *nemes* egyszerűség, ő harmadik személyben beszél, mert úgy jobb, úgy azt hiszik, hogy nem az ő állomása, hanem másé. Kálmánka önálló, Kálmánka szellemes, sőt vicces, Kálmánka megváltoztatta az állomás nevét, Kálmánka irt egy ékezetet — ceruzával, mert a *tenta* pocát csinál és Kálmánka mosolygott, hogy valaki pukkad...

És Kálmánka híres lett, Kálmánkán nevetnek, Kálmánka nagy ember lett, mert Kálmánkával szóba állt a bíróság. Kálmánka sohase hitte, hogy ő még a sajtó útján is fog bünözni. Kálmánka úgy vélte, hogy ő már a pult mellett fog meghalni. És mit tesz Isten? Szóba áll vele még az ügyész ur is. Kálmánka meg van hatva. Kálmánka tudatára ébred, hogy egy egész új, egy vadonatúj, egy echt törvénybe ütközött, Kálmánka rájött, hogy megsértette a királyt.

Bernát, a Zorn, aki rikkancs és mozgóárus, összecsapta a kezeit, mikor ezt meghallotta és így sopánkodott:

„— Sómá jiszróel! Isten a világ fölött! Milyen az a törvény! Milyen tapasztalatlan a királyi ügyész ór, aki azt hiszi, hogy Kálmánka megsértette a királyt. De az istenért ügyész ór lében, hogy tehet-e azt az a jerek? Hát hogy sérthet valakit Kálmánka? Kálmánka egy eccerű, kedves jerek, a legkisebb fiu a Neumannéktól. Hogy sérthet ő a királyt? Hogy sérthet ő egyáltalán valakit?”

— A Kálmánka nem is tudni, mi az a király; azt se nem tud, hogy mi az — sérteni? Ő annyit tud, hogy egy Hardtmuth-ceruza 5 krajcár, de azt már nem tud, hogy hol lakik az

Isten. Hát mán viccelni se nem szabad a Kálmánkának? Egy ici-pici kis viccért már bönvádi eljárást kell indítani? Schön! Ebbe az országba már viccelni sem szabad. Ez egy utolsó ország! Moszaj kivándorolni!

És azt szabad megírni, hogy Kálmánkát az ügyészség pörölte, hogy Kálmánkát királysértésért bönvád alá fogták? Szép! Hát erre való a sajtószabadság! De megadta neki a Kálmánka a nyilttérben, ceruzával! Megírta, hogy hazugság! Hogy nem igaz! Hogy nem igaz, amit Kálmánka vallott, mert nem végzett 4 középiskolát, csak négy elemit — helyben, és egy kereskedelmit a — kereskedő és iparos — tanonc-iskolában. És nem igaz az sem, hogy Kálmánka hajlandó bocsánatot kérni ő felségétől, das gibczt nicht, olyan nincs, ő egy büszke fiu, mert őt úgy sem ítélik el, mert ő nem olyan fiu, akit komolyan lehet venni.

Kálmánka ilyen fiu a nyilttérben, — ceruzával, felelőség nélkül, és Kálmánka szigoru, Kálmánka borzasztó, ő meg fogja leckéztetni azt a szemtelent, aki azt hazudta, hogy ő négy középiskolát végzett, s aki azt merte róla mondani, hogy ő a dinasztia szemefénye.

Ilyet nem türhet egy magyar *Nemes*, ezért felelni kell, ezért ő meg fog leckéztetni valakit! Igen, leckéztetni fog!

Hát jól van Kálmánka, ott leszünk, csak aztán hiba nélkül menjen az a lecke! És a rőföt ne tessék otthon felejtetni, a két végű rőföt, teccik tudni...

DROGÉRIA MAKÓ, Fő-tér. (Kasznárlak.)

Raktáron a legfinomabb bel- és külföldi illatszerek.

Pipere-szappanok.

Kozmetikai cikkek. Arc- és kézapoló szerek.

Finom francia gummikülönlegességek.

TÁNCTANITÁSI FELHIVÁS!

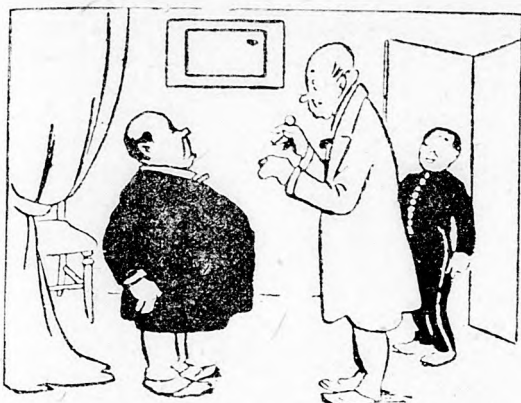
Az ÉRDEKY-tánciskolában az

őszi táncanfolyam

október 20-án megkezdődött.

Ezton értesítetnek az igen tisztelt szülők és tánc kedvelő ifjuság, hogy ezen táncanfolyamon az eddigi táncokon kívül a legújabb táncok is, mint **Boston**, **Two-Steep** (tu-step) taníttatni fognak.

A kis kópé baja.

Vő: Meg kell pukkadni a méregtől, amióta irodát nyitottam Makón, klienseim 99 százaléka a familiából kerül ki.

Após: De kerekalásan, csak nem engedhetjük, hogy a magunk gyermek, a család szemüknéne — javítóintézetbe kerüljön.

A kis kópé (pityeregve): Én nem hagyom itt a mamát, inkább bocsánatot kérek és a tanító bácsinak megígérem, hogy máskor jobban bemagolom a leckét.

TANITÓK EGYMÁS KÖZÖTT.

(A járványos nyavalya idején)

I. tanító a II. tanítóhoz: Nna!! Mmi!?!.. Ugy-e kollega? Ha mi összetartunk, akkor ha van járvány — sincs járvány. Még ha megpukkadnak is a pápaszemes orvosok... Mégis csak szép ez a kollegiális összetartás. (Gyomron rugja, hogy az kékül, zöldül.)

II. tanító az I. tanítóhoz: Ideálisan szép a mi kollegiális összetartásunk... Meghátrál előtte még a nyavalya is. (Gyöngéden az I. tanító lábára lép s felüti az állát, hogy annak a szemei szikráznak.)

I. tanító a II. tanítóhoz: (Miközben két véres fogat kiköp.) Meg hát!.. az istenfáját. A mi összetartásunk az erő — a hatalom. (Megkapja az I. tanító nyakkendőjét s lerántja a földre. Nem a nyakkendőt, hanem a kollegát. Letépett gallérok és manzsetták, elgörbült gombok, lehasított zsebek és fülek bizonyítják a — dühöngő egyetértést.)

Inasok egymás között.

Jankó: Az én gazdámnak oly rossz szokása van, hogy ha valamiért mérges, összecsapja a k-zét és ordít.

Jóska: Az én gazdámnak is ez a szokása, azzal a külömséggel, hogy mindig a fejem akad a két keze közé.

Gyerek-ész.

Kálmánka: Mond csak nyanya, a zsebkendővel, melyet most adtál, mit csináljak?

Nyanya: Töröld le fiacskám a fejedből az orrodon keresztül kifolyó — vizet.

A legjobbnak elismert

Bächer-féle tükörcél ekék

kormányal ellátva, fogas és láncos boronák, saját találmányu és szabadalmazott **vessző-utanzatu vaspálcás boronák**, ugyszintén a világhírű Melichár-féle **Unikum-Drill sorvető**, Imperator mütrágya és **magvető gépek**, Johnston-féle **kukoricaszár-aratógépek** előnyösen szerezhetők be:

LIPTÁK BÉLA

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelyében
MAKÓ, Szentjános-tér.

Üzletmagnagyobbítás.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy üzletemet magnagyobbítottam, és ennek-folytán raktáron tartom a **legfinomabb borokat**, kül- és belföldi **pezsgőket**, konyakokat, finom likőröket és **rumokat**, kül- és belföldi **ásvány-vizeket**. Kugler- és Suchard-féle csokoládét és kakaót. **Finom desszert cukorkákat**. Nagy raktárt tartok csomagolt és nyitott **teákból és teasüteményekből**, ugyszintén nyers kávékból is. A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, vagyok teljes tisztelettel:

KISS LAJOS kereskedő. (Megyeház-u.)

WEISZ JENŐ

„OTTHON” KÁVÉHÁZA

AZ ÚRI KÖZÖNSÉG TALÁLKOZÓHELYE.

Mindennemű

kávéházi italok. Hideg büffé.

Figyelmes kiszolgálás!

Minden este kitünő cigányzene!

Gyász esetekben temetésekhez

s mindennemű gyász cikkekben bevásárlások leg-olcsóbban eszközölhetők

özv. Gyurik Lajosné

„Órangyal” dísztemetkezési vállalatában
Makó, Fő-tér, Kenyér-piac, a Tökey-féle házban.

Legmegbízhatóbb pontos, szolid kiszolgálás.

Egyszerű és pompadiszravatalozás és áruraktár
ujjonnan, dusan, a legjobban berendezve.

Kukás János levele.

(E mán a negyedik eresztés.)

Tisztolt Kisörkesztő Úr!

A minthogyan mögtudósítottam, hogy az Rákosi palatra származtunk el, a hun jelönleg hat bőregér formájú szálló masina ágaskodott mint egy tüzes istennyila. Egyik huncutabbúl vót kifundálva mint az másik.

— No sógor — mondok a zesküdt urnak — én tsak képviselő úr vagyok, kend mög esküdt úr, kendé a zelsőség, üjjék be abba a főcske szárnyúba, én mög majd alúrúl vizítalom, hogy jó szuperál-e?

— Hát ha az menybéli arkangyalok selejtős szárnyai vonának erre az masinára főragasztva, még akkó se ülnék bele, hogy ögye ki a fene egész terjedelmibe. Mán hogy én neki ereszködgyek

a fölhőknek, mög a kész vesződelőmnek, eztet a tempót nem cselekszöm mög még ha birának tönnének is. Üjjék kend bele, ha mán falnak állította a helységöt evvel a szálló masinával. A táragy fussa el, ha nem poróbáljuk ki, akkó marik a szarkunkba a képviselő bizottmány, minthogy a zúti kötsiget kifizesse.

— No mi lösz atyafiak? így szavalt hozzánk egy masiniszta formájú embör.

— Hát kéröm aláson, kapom föl én is a szónoklatot röttön, Kövegy községibül járultunk ide röpülő masinát vönni. Ez itt a zesküdt úr, én mög Kukás János képviselő úr vagyok, mint közönségösen. Ha ki nem tartának a zárabul eszt a vércse formájú ábrázatos masinát, mögvönnénk.

— Hát derágának, nem derága aszonygya a zur, mer azér hogy tiz ezör pögő forint a zára.

— Ejnye a ki gatyamadzaga van ennek a pöndölös világnak, a bizon sok. Száz koronát mán csak tán adnánk érte.

— Mán pedig anyiért nem eladó. Hanem üjjenek bele oszt tsináljunk ekkis ájjeros lebegő poróbát.

A zesküdt ur mögtapogatta azt a részt a testyinek, a kin ülni szokott, én mög az nadrágszijjat vöttem egy lukkal arébb, mondok isten neki gyüjjék kend, a mi lösz, a lösz, mit mond a falu, ha nem nyergöljük mög esztet a röpülő kancát, csuffá löszünk indokolva ögye ki a fene . . . Az kalapunkat a

segéd urak lekötötték, a masiniszta urnak mög a fejit gombolyították be. Alig hogy fölléptünk ezen ármányos szerközetbe, mán is bőregés támadt hátul. Azt gondútam, hogy tán a zesküdt ur nagy ijedségibe követte el ezen bőregést; de nem ugy a mer a gépözet nyilatkozott mög. Zim zum, dir dur mán is ugy lögünk az lebegőbe, mint az kántor kostök acskója az nadrágja elejébül. De ibrikolunk ám fölfele akár csak az sólyom madár. Akkurát a zegőkbe vötünk mán, láttuk a zatyauristennek a szentséges lábajit is a kit zöd bársonyos sámlira helyezött.

— Nem fél kend sógor? szólok a zesküdt urnak.

— Mindön lélok dicséri a zurat, nekünk mán ugy is végünk vagyon. Hát nem halja kend a zangyalok énekit.

— De bizon hallom, mondok, vigan löhetnek oda fönn, mer így szól a nóta:

Ki nem jár ma az tangót
Ki nem óvassa az Dongót?
Zimmeg zümmög, néha szúr
Nem szeröti ezt sok úr.

*

Mágori úr technikája
Mérnök nyakát leriszálja.
— Mit is mér itt nyakra före?
Csapjuk hát el egy kettöre.

*

Ki igényös az nem görbe
Nem eshet bé az gödörbe
Városbiró kieszőli
Hogy az egöt ki meszeli.

*

Minden kapu ma már rácsos
Makón sok a kir. tanátsos.
Egyik kártyáz, másik papol
A hány pásztor annyi akol. Vivát!

— Édös masiniszta ur — mondok öleg vót mán ebbül a magasságbul, erössze ki a gözt, oszt inaljunk lefelé, mer azér, hogy a zesküdt urra rá gyütt a mehetnékje, oszt az a baj, hogy szük nadrág van a lábászárán, mer ha még török butyogót viselne, el löhetne a dógot rájbolni.

Nagysokára lekövetköztünk erre az bünös anyaföldre, minekutána a város szélin az tisztálkodás is mögtörtént, igényöst a színházba váltottunk kártyát

Erül a zeseményrül, a zéccakai mulatozásunkról és a tangó táncrul küdöm a fogalmat. Istennek ajálom jó egészséggel.

Kukás János,
rivillis képviselő.

A „Dongó“ előfizetési ára vidékre postán küldve egész évre 4 korona.

Drága a tojás.

Népszinmű 1 felvonásban.

Személyek:

Őnagysága — — — — Kispizkosné.

Csirkekofa — — — — Sára néni.

Nép és rendőrök.

(Történik a makói aprójószágpiaccon, a huszadik században.)

Kispizkosné: Hogy ez a pár csirke?

Sára néni: Egy forint 48 krajcár.

Kispizkosné: Micsoda? Egy forint negyvennyolc krajcár?! No ez hallatlan! Ez rablás, tolvajlás, sikkasz... Jaj, mit is mondtam, (magában) ezt a szót nem igen szeretem hallani. — Adok érte egy forintot.

Sára néni: Egy forintért nem eladó. Ha a nacscsága férje ura fiatal csirkére éhezett, úgy fizesse is meg az árát. Egy forint husz krajcárért oda adom.

Kispizkosné: Maguk egyebet se tudnak, mint a vásárló közönségről a bőrt lehuzni, azaz nem törődnek, hogy a mai ügyefogyott, pénzetlen világban milyen nehéz a megélhetés.

Sára néni: Jobban tudjuk, mint a nacscsagáék. Csak mi tudjuk igazán, mióta a kofákra is rávetették az adót, hogy a kétszerkettő menyi.

Kispizkosné: Na, ne alkudjunk olyan sokáig, itt van a forint, adja ide.

Sára néni: Nem lehet, kérem, drága a tojás.

Kispizkosné: Jó, hogy eszembe juttatta, husz krajcár áru tojás is kellene.

Sára néni: Van nekem, lelkem nacscsága az is. Kettő egy hatos.

Kispizkosné: Tegyen ide a szatyorba két hatos árát. A csirkét meg adja ide egy forintért.

Sára néni: Jól van nó, pedig adót kell fizetni nekünk is, sok adót.

Kispizkosné: Itt van a husz krajcárja. Isten áldja meg.

Sára néni: Nem úgy van az nacscsága, hát a csirke árával mi lesz?

Kispizkosné: Micsoda csirke árával. Hiszen oda adtam magának a forintot az elébb. Ki hallott még ilyen szemtelenséget, kétszer követelni a csirke árát.

Sára néni: Adta bizony az öregapjának, de nekem nem. Lé tögye azt a csirkét és hordja el magát addig, míg jól van.

Kispizkosné: Hallatlan disznóság, épen úgy hazudik, mint egy kópé-kölök, vagy mint egy bojtárlegény, aki a gazdája csengő aranyait elsikkasztotta.

Sára néni: Én hazudok?! Hazudik ám az édősapja, hogy veszőtt vóna...

De már erre a Sára néni szomszédjai is megeresztették a nyelvüket és ha hirtelenében egy rendőr elő nem kerül, — Kispizkosné őnagyságának emlékezetes lett volna az egy pár csirke.

A bölcs rőndéri tapéntat azonban véget vetett a csete-paténak. Két tanu állítása szerint Sára néninek adott igazat, Kispizkosné nacscságának meg azt ajánlotta, hogy a saját igazát kerestesse meg az ügyvéd útján.

Kispizkosné látva, hogy a többség ellene fordult, fájó szívvél vált meg a csirkéktől. Azt azonban kijelentette, hogy Sára néni ezért még megissza a levet.

Nagy haraggal hagyta el a csirkepiacot, mire azonban lakására ért, elfelejtett mindent s mosolyogva nyitott be férje szobájába:

— Édesem, rántani való csirkét nem kaptam, hanem hazajövet a papával találkoztam, épen a halpiacról jött, ahol szemlét tartott és megígérte, hogy nekünk is juttat egy pár darabot. Így délre kecsége lesz — sülvé.

Kész bádog- és zománcozott edények

hol szerezhetők be a legolcsóbban?

BIRI IMRE

bádogos-üzletében a püspökkerttel szemben.

Vízvezeték-, villanycsengő- és fürdőszobaberendezéseket a legmodernebbül készít. — Épületek készítésénél minden bádogos munkát elvállal jutányos áron.

Fényképező készülékek

és hozzávaló kellékek

állandó raktára

eredeti gyári árakon.

SOMMER JÁNOS

órás és ékszerész, MAKÓ.

A királyok alkonya vagy: a köztársasági Makó.

Engedtem a szives meghívásnak; leültem kaláberezni. Egy lakáj azonnal melegített széklet nyomott alá, amidőn letelepedési szándékomat észrevette. E szó szoros értelemben vett meleg fogadtatás meghatott. Amik azonban ezentul következtek, azok egyenesen elragadtak. Köztársasági pipával kínáltak meg (igen kevés „dohány“ kellett bele. Szegény fejemre óriási átmérőjű kalapot nyomtak. Ugy meglapultam alatta, mint az öreg atlasz az unalmas glóbuszal. Leültem olyan méltósággal, aminőt csak egy suszter tudna profitirozni, ha bársonyszékbe jutna. Gépies megszokással sülyesztettem le kezeimet zsebeim egykor pénzlakta vidékeire. S jóllehet e kutatásomban elmentem mint Vasco de Gama a legdélibb pólusig, az eredmény oly gyalázatos kevés volt, mint egy főző tanfolyamé. Végre is pirulva kellett bevallani, hogy „impotencia finansialisban“ szenvedek. János barátom, az elnök, aki gyanakvó tekintettel kísérte a vakaródzás tényálladékát majdnem kimerítő ideges mozdulataimat: néhány óra múlva azonnal tiszta képet szerzett a sivár valóról, illetve a valóság sivárságáról.

— Nincs nálad pénz?

— Nincs — feleltem rezignáltan és spekuláns melankóliával néztem magam elé. De kérlek: adj egy koronát.

— Koronát? ... Koronát... szíszent fel János barátom, az elnök. S én ebben a pillanatban el tudtam képzelni; mi az, amikor az ember vádliját megnyalja az a herceg kis vipera. Reszketni kezdtem, mint Dominusz Kornél a nádpcájával, amikor nyáron a trónörökösre vigyázott. Helyzetem leirhatatlanul megdöbbenő volt. A vihar kitörése elodázhatatlan; én egy földrengésjelző remegésével jeleztem a küszöbön álló katasztrófát. Valóban egyszerre hatalmas hang üti meg füleimet.

— Koronát? Milyen „nát“? Nohát! — e borzalmas szójátékban azonnal felismertem Szalóky — Jóskát.

— Centurio! ezt az embert dobja ki — zugott végig a termen nagy Espersit baritonja. Ez az ember — egy monarchikus!!

József centurio azonnal rávágta: Nő! akkor „kuss!“ S elébem toppant, bozontos abszolomi fürtjeit megrázta s izmos kezeivel megragadott, hogy csontjaim is sirtak bele. Egy pillanatnyi felvételt készítettem remegő agyam lenge filmjén. A centurio az elnöki dísztestőrség parancsnoka volt. Uniformisa erősen demokratikus. Szép, biborpiros papucsban húzódtak meg egykor tyukszemborította lábai. Baloldali kabátzsebéből hosszan lógtak le dohánycskójának szalagjai. Fején az imponzans köztársasági kalap, ajkán hosszú

jégcsapokban néhány megfagyott szó. Érezni kezdtem, hogy vérhőmérsékletem rohan a fagypontra felé. Esdekelve hordoztam körül esdő tekintetemet. Hiába! Sehol semmi részvét. A láncokat már lábaimon, a malomkövet nyakamon és a Maros iszapos vizét gyomromba éreztem, amidőn a legkritikusabb pillanatban szabadító hang ütötte meg füleimet.

— Várjunk csak egy szóra — s e kijelentéssel Vilmos koloszális alakja felemelkedett a kártyaasztaltól.

— Ugyan! ne avatkozzál bele kérlek — szólott János barátom, az elnök. Végre itt az idő, hogy elrettentő példát statuáljunk e pimasz, lappangó monarchistáknak!

Mentorom részvétellel tekintett reám:

— Szerencsétlen ember, micsoda koronát mert maga kérni? Ah! du Pechvogel! Hát nem hallott még semmit a királyok alkonyáról?

— Uraim! ordítottam elkeseredve, mint egy lapulevél, ne értsenek félre; kell a fenének trón, korona, királyság, császárság. Én csak 100 fillért kértem, amit koronának hívtak az én monarchikus időmben!

— Ah! ganovaszandres! kiáltotta Vilmos. Semmi paj! Így már nincs paj! No! János solt er laufen! Ne kapaszkodni a szavakban. És ez hatott. Jóieső örömmel néztem, hogy János barátom, az elnök szégyenkezve eresztte el a szavakat és megbánással morfondírozta: Jawol! Nem érdemes a szavakba kapaszkodni. Pardon öregem! Foglalj helyet.

(Folyt. köv.)

A legújabb és legjobb
magyar gyártmányu tükör-acél ekék,

amelyek felülmúlják a régebbi rendszerű összes ekéket, továbbá különféle gyártmányu **mütrágyaszórók**, új és használt **vetőgépek**, **szecskavágók**, **répavágók**, **morzsolók**, valamint az összes gazdasági **gépujdonságok** a legolcsóbb áron kaphatók Makón

GULÁCSI JÁNOS

vasipartelep és gépraktárában. I., Dessewffy-tér 31.

Telefon 50. szám.

PAPP GYULA géplakatos
MAKÓ, Héderváry-utca 6.

Készít e szakmába vágó minden-nemű munkákat jutányosan és **jótállás mellett javít motoros kerékpárokat, bicikliket és varrógépeket.**

Tessék meggyőződést szerezni!